

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 14 maj 1892, kl. 5 e. m.

*Betänkande, angående vissa ännu oafgjorda frågor rörande tullbe-
villningen.*

I 39:de, 103:dje och 121:sta punkterna af utskottets betänkande n:o 9, angående tullbevillningen, hade utskottet för Riksdagen anmält, att utskottet af angifna skäl framdeles komme att afgifva särskildt betänkande rörande tullsatserna för *kaffe* och *kaffesurrogat* samt *tobak* äfvensom angående § 9 i tulltaxeunderrättelserna; och har utskottet — som numera tagit i öfvervägande Kongl. Maj:ts förslag till tulltaxa i hithörande delar äfvensom den inom Andra Kammaren väckta motionen n:o 49, af herr *J. Anderson* i Tenhult, i hvad samma motion innehåller yrkande, »att tull å kaffe måtte upphöra» samt »att tull å brändt kaffe och alla till kaffesurrogat användbara brända växter nedsättes från 20 till 6 öre» — härmed skolat afgifva det sålunda uppskjutna yttrandet beträffande omförmälda tullbestämmelser.

Då Riksdagen numera i hufvudsakliga delar godkänt det förslag till tulltaxa, hvilket Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagt, saknar utskottet anledning antaga, att tullinkomsten för nästkommande år skall i så afsevärd mån understiga det belopp, hvartill samma inkomst blifvit i Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof förslagsvis upptagen, att någon höjning af de utaf Kongl. Maj:t föreslagna tullsatser för kassaartiklarne kaffe och tobak erfordras. Vid sådant förhållande och då utskottet icke heller anser

någon tullnedsättning för ifrågavarande artiklar böra ega rum, hemställer utskottet:

1:o) att Riksdagen ville, utan afseende å herr J. Andersons förevarande framställning, beträffande tullen å kaffe och kaffesurrogat bifalla hvad Kongl. Maj:ts förslag till tulltaxa under rubrikerna 247 och 248 innehåller; samt

2:o) att Riksdagen likaledes måtte, i fråga om tullen å tobak, oarbetad och arbetad, godkänna hvad Kongl. Maj:ts förslag till tulltaxa under rubrikerna 609, 610 och 611 innehåller.

Vid behandlingen af § 9 tulltaxeunderrättelserna har utskottet tagit i öfvervägande en af svenska qvarnindustriidkareföreningens styrelse till Kongl. Maj:t ingifven ansökning, deri bemälde styrelse, med framhållande af behovet utaf åtskilliga ändringar i och tillägg till de uti ifrågavarande §:s 3:dje moment meddelade bestämmelser angående qvarnegares rätt till tullrestitution vid utförsel af vissa förmalningsprodukter, i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta nådig proposition derom,

att restitution af erlagd tullafgift för spanmål enligt stadgade grunder måtte åtnjutas, antingen tullafgiften erlades vid spanmålens lossning eller vid dess uttagande från nederlag;

att restitution måtte utgå efter den verkliga utbytesprocenten för de qvarnar, hvilka stälde sig under offentlig kontroll; samt

att restitution måtte på grund af vederbörande myndighets speciella undersökningar beviljas äfven för andra mjölfabrikat af spanmål än nu gällande författningar bestämde;

hvilken ansökning, jemte kommerskollegii och generaltullstyrelsens deröfver afgifna gemensamma underdåniga utlåtande, Kongl. Maj:t öfverlemnadt till utskottet för den åtgärd, hvartill utskottet kunde finna handlingarna föranleda.

Utskottet har emellertid icke funnit anledning att, på grund af hvad sålunda förekommit, föreslå någon ändring uti ifrågavarande be-

stämmelser, utan får, med erinran att Riksdagen förut bestämt tullrestitutionen för bröd, andra slag, till 2,3 öre per kilogram, hemställa,

3:o) att Riksdagen måtte godkänna Kongl. Maj:ts förslag till lydelse af § 9 tulltaxeunderrättelserna, sedan orden »för 1 kilogram bröd — — — 4 öre» utbyts mot orden »för 1 kilogram bröd — — — 2,3 öre».

Stockholm den 14 maj 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.
